Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Epistolae

https://hdl.handle.net/1874/318765

Francisci . Aretini oratoris eloquentissimi in Phalaridis or/
natissimas epistolas e greco sermone latinam in linguam trãs/
latas ad illustrissimũ principem. Malatestam nouellũ. probe/
mium incipit foeliciter ·

VEllem Malatesta nouelle prĩceps illustrissĩe tã/
tã mihi dicẽdi facultatẽ dari: ut vel prestantie tue
vel Phalaridis nr̃i epistolas: quas nuper e greco
in latinũ traductas · ⁊ nomini tuo. vt pollicitus sũ
dictatas mitto · mea respõderet oratio · Utrumqꝫ enim asseq̃/
retur non modo non multitudinis: sed ne doctarum quidem
auriũ iudiciũ formidaret. Nam vt laudes tuas in aliud tẽpus
remittam. neqꝫ enim eiusmodi sunt: q̃ breui prohemio possint
complecti. qui ornatus. que tanta esset dicendi copia. que non
tuo et maiorum tuorũ splendore superaretur . Tacebo igitur
in presentia antiquissimam Malatestaꝝ familiam: q̃ non flam/
me modo in qua foelicissimo principatu diu floruit. sed Italie
decus atqꝫ ornamentũ clarissimũ semper extitit. Tacebo maio/
res tuos qui etsi prestantissimi fuerint: tamẽ si hanc prouinciam
assumerem tantus mihi recentiũ laudũ campus pateret: vt nõ
opus esset antiquiora consectari · Tacebo Pãdulphũ patrem
Karolũ ⁊ Malatestam patruos: quibus neqꝫ bellice rei glo/
ria neqꝫ litteraꝝ quantũ in prĩcipibꝰ requirendũ est studijs
non liberalitate non ceteris virtutibꝰ sua tẽpora prestantiorẽ
habuerũt : Qui adeo inter se de virtute cõtendisse videntur :
vt quẽ preferas difficile sit ferre sententiam: Adeoqꝫ omnium
iudicio laudantur. Ut si quid egregiũ . Si quid magnificum
Si quid prĩcipe dignũ maiores natu meminisse volũt ex illo/
rũ fortiter gestis. acute dictis prudẽtẽr excogitatis exẽplũ ad
ducant . Accedis tu tantis digna progenitoribꝰ soboles nulla
ex parte eorũ laudibꝰ inferior: cuiꝰ cum ego animi magnitudi
nẽ. pietatẽ. liberalitatẽ. itegerrimos mores: q̃ alias. vt dixi latiꝰ
prosequar intelligerẽ omniũ maxime delegi cuiꝰ phalaris no/
ster inscriberetur: de quo vt ingenue quid sẽtio profitear: max

ime nostrorū maiorum vel neglegentiam. vel ingratitudinem admiror: qui de tanto ⁊ tam ꝓclari īgenij viro vl' nullā penit⁹ vel crudelitatis tantū mentionē fecerunt. eoq; rem adduxerūt vt eius dūtaxat seuicia nota sit omnib⁹. animi autē magnitudo liberalitas. doctrina. īgenij acumē penit⁹ sileatur. Sed profcō maligni iudicis est vno ⁊ altero vicio acerrime examinato vir/tutū merita subticē. Neq; arbitror adeo phalari ī eos a quib⁹ īsidijs petebatur: ꝙ doctos viros ī phalari fuisse crudeles. qui vero ⁊ vnde fuerit: nemo latinorū qui sciam meminit. Cicero ⁊ Ualerius Maxim⁹ crudelitatē eius. ⁊ cedē breui attigerunt Eusebius Cesariēsis tēpora. quib⁹ tirānidē apud Aggrigētū exercuit. ⁊ ea quidē dubia adnotat. eius autē epistole longe magis ⁊ ꝯdicionis ⁊ morum preseferūt testimonium. Sed nū/quid ei credēdum est? Ego quidē inter omnia scribēdi genera nullū verius quā epistolas existimo. Historia omniū iudicio vera cōprobatur. verū si recte ꝯsiderabitur scriptorū affectus. amor. odiū: met⁹. ⁊ id gen⁹ alia quin multa addant. multa sub/trahāt nemo asserere dubitabit. Accedit rex ꝯsilioꝝq; ignoratio neq; eni omibus īterfuerūt. ⁊ res alienas plerūq; scriptitant de quib⁹ est difficile preter euēt⁹ iudicare. eos alij aliter sepe nu/mero vt fere vsu venit referūt. Epistolas vero etsi simulari in his multa possēt ⁊ dissimulari veriores tamē esse quis dubitꝫ. Plerūq; enim res nostras scribim⁹. petim⁹ negam⁹. arguimus res nostra agitur ex quo maxime affectus. et cuiusq; roēs ꝯndū tur. Quod si in hoc scribēdi genere tum met⁹. tū ꝯciliande amicicie gracia. tum vt viri boni esse videantur nō nulli simu lant aliquando: nō eiusmodi phalarim cōtēderim et recte qui dem. Perlege queso has epistolas diligēter: ⁊ illi⁹ ꝯsiderabis īngenium: īnuenies in phalaride nullum simulacōnis. argumē tū. īnuenies maximū virū: qui neminē formidet. neminē ad gra ciam alloquatur. īnueies apte frōtis hoēm: qui quod animo id eciā ore habere videatur. qui nullam boni viri opinionem aucupetur. quippe ⁊ gloriam ⁊ ōniū adulationem recuset atq; contemnat. His in deos. in patriam pietatis exemplū habes

phalarim. qui et de dijs pie loquitur: et exul ad patriā restituendā
pecunias elargiatur. His studiorū musarūq; amatorem phalarim
intuere. qui Stesicorū poetā inimicissimū captū a se musarū reue/
rētia seruauit. His liberalitatē quē phalaridi ꝑpones: Neq; enim
quod nō accipiat. sed quod a se munera nō accipiūtur sepe cōqueri
tur. Quis bene de se meritis gratior phalaride? qui manifesto cōiu
racōnis crīmine cōtra se deprehensum medici sui precibꝫ condona/
uit. Quid quod pluribꝫ sponte sua pepcit? Hec et eiusmodi plura
q̄ꝫ dignissima principe i hijs epistolis facile quiuis poterit intueri
⁊ quod firmissimū est veritatis argumētū sēp sibi ꝯstat. Neq; eni
vlla fieri ratione potest vt simulādo quispiam eūdē sēp tenorē ser/
uet me affectu ⁊ ꝯsciētia vel iuitus ad animi morbos ostendendos
nō nūq̄ꝫ trahatur. Ceterū hijs epistolis nihil grauius. acutiꝰ. ꝑssiue
quod ⁊ grecoꝝ ⁊ latinoꝝ pace dixeri in hoc scribēdi genere īueies.
cuiꝰ dicēdi caracterē vtinā mea assequi potuisset oratio. Sētētias
tn̄ me spero assequutū quas ⁊ prudētia ⁊ sapiētia plenas: ⁊ ad bn̄
viuēdū pricipibꝫ maxime accomodatas quis negauerit? Harū igitur
(cū in manus mihi venissēt) elegātiā admiratꝰ: volui eas duo mi/
lia fere annoꝝ nrōs hoies latuisse. Quare nō arrogantia (neq; eni
vires meas ignoro) sed cū qui ingeio ⁊ doctrina valēt has nescio
qua ratione adducti in latinū ꝯtere neglexerunt. Ego etsi supra
vires onꝰ me subiturum itelligerē: subij tn̄ satiꝰ ratꝰ incultiores
haberi q̄ꝫ nullas. Crudelitatis autē quoniam eū omnes accusant:
nō tantū mihi ipsi arrogo: vt meliꝰ q̄ꝫ ipse se excusaturū me existi/
mem. ipse causā suā agit: q̄ q̄ꝫ probabilis sit: tua poterit prestantia
ꝯsiderare. Id tn̄ dicam: quia ad eiꝰ defēsionē non paꝝ arbitror fa/
cere. Ex primis sicilie tirānis fuisse phalari superbi Tarquinij tē/
poribꝫ. Nam ⁊ Pythagorā ad quē phalaris scribit eo regnāte flo
ruisse ⁊ Liuius ⁊ A. Helius ⁊ Euxebius asserūt. Eo tempore
Siculi tirānidis expertes ⁊ peregrino et exuli (Cretēsē eni ⁊ a pa
tria Astipalide exulē se ipsū testatur) ⁊ ei que paulo ante ne parem
quidē habuissēt parere indignabant: Hinc populoꝝ odiū. hic con

curationes. hic phalaridis met⁹: ꝛ q̄ ferūt crudelitates emanarunt
ꝙ licet benignitas tua ꝛ moꝝ prestantia talē cū subditis semper se
gesserit: vt nihil ꝙ te cari⁹ nihil magis ꝙ̄ vitam ꝙ felicitatē tibi
p̄cēt: vel alioꝝ pricipū exēplo quid met⁹ possit nō ignoras. Illud
p̄terea i hijs epistolis non paꝝ me perturbauit quod nō nulle ita
mendose sunt: vt nulla possit ratione eaꝝ sentētia dictari. Neq̧
miꝝ cum eni familiares Ciceronis epistole quas frequēter in ma/
nibꝰ habem⁹ librarioꝝ incuria quā mēdosissime inueniātur. Eos
ego locos ānotaui. Conat⁹ sū tñ in quibusdam non absurdā ferre
sētentiam. Quod si quando mihi emēdati⁹ exemplar dabitur par/
ticulis correctis ad tuam prestantiam mittam. Sed iam phalarim
audiamus.

Ex eloquentissimi phalaridis epistolis e greco in latinū p̄ Francis
cū Aretinū translatis digniores sequuntur.

Alciboo.

P Olicletus Messenius quem proditionis apud ciues tu/
os insimulas morbo me incurabili liberauit. Nec ignoro
me. dolores tibi et lacrimas annūciare. Te autem neq̧
ipse medicine artis inuētor Esculapius cū oibꝰ dijs sanare vnquā
potuisset. Aduersam eni corporis magnitudinem ars sanat. animi
autem morbo sola mors medetur: quam tu pro multis ꝛ magnis
sceleribꝰ non quidem coactis quoꝝ me arguis sed voluntarijs gra/
uissimam expectato. Vale:

Policleto.

N Escio quid de te potius admirer Policlete? medicine ne
facultatem? an moꝝ fidem? facultas eni aduersam tirāni valitudinē
mores autem tante cedis p̄mia vicerunt. per hec ambo iusticia tua
discurrens duobus me periculis periclitantē vi scilicet incurabilis
morbi ꝛ hostium p̄mijs liberauit. Soli namq̧ tibi licuit si morbo
perissem tyrannū videri interemisse: quod tibi plurimum ad eius/
modi premia assequenda profuisset. Vez enimuero noluisti p̄cium
iniustum iuste laudi p̄ferre. Siquidem fortasse occasio illa tēpis

ad me internnendum propter morbū iuste cedis causā nō habuit Ego igitᷣ quia ita mecum egeris cū in tua essē potestate dignam tanta virtute gratiam referre nequeo. Hoc vnū scio eam te assecutum doctrinā: que deo digna sit qui medicine artē inuenit. Nec tamē tū medicine tū ꝛ fidei laudibꝫ misi ad te animi mei erga te monimenta puri auri phialas quatuor· crateras argēteos non nri temporis artificij duos· poculoꝝ tericleoꝝ paria decē. puellas impolutas viginti. quinquaginta milia atticoꝝ. Scripsi ꝑterea ꝛ teucro vt in reꝝ meaꝝ dispensatione id tibi salariū daret quod nauiū gubernatores ꝛ corporis custodes ꝛ reliqui centuriones accipiunt paruam profecto pro tāto bñficio vicē. Sed addatur minori mee gratitudini me ꝯfiteri non habere quo pacto pro meritis debitum tibi possim persoluere. Vale.

Policleto.

LIberaui tui gracia Calestum qui mihi tam manifeste insidias fecerat: vt non solū eas ꝯfiteretur: sed coniuratos ꝛ indicaret. adderetqꝫ quo loco ꝛ quando et qua ratione me aggressuri essēt· Atqui immemoris viri esse videbatur hominis salutem ei denegare: qui salutē alijs elargiatur. Simul eciā reputabā meū esse talē graciā referre medico qui me liberauit· Tuū autē longe decēcius accipere: qui medicine princeps es ꝛ omnes sanas indigentes Cognoscat autē temeritatē suam Calestus: ꝙ vite a te vitam accepit quam alij iniuste abstulit. abstulit eni quantum in ipso fuit quāuis fortuna non ꝑmiserit. Vale.

Messenijs.

AVdio vos Policletū medicū nostrū tanꝙ aggrigentinoꝝ proditorē accusare ꝙ cū me grauissimo morbo laborātē interimere potuisset: eo me liberauit. ꝛ iusticie eius laudē in iniusticie accusationē vertitis. Neqꝫ vos huiuscemodi ꝯfiteri pudet. Ego autem admodum eius artem sed longe magis mores admiror ꝙ cū me tāꝙ morientē sue fidei creditū haberet nō vt tyrannū interimit. sed vt egrotū omni conatu in pristinā restituit valitudinem

Atqui vestris calūpnijs mimo quidē detrimēto affectus ē mea au
tē in se liberalitate inter siculoꝝ ditissimos in primis pōt adnume
rari. Non igitur ignoro qui ob meam in policletū liberalitatē om
nes aggrigētinoꝝ proditores pociꝰ quā phalaridis ꝑcussores dici
exoptetis Valete

Messenijs.

Non ignorabam quin de tripodibꝰ delphicis et aureis coro
nis ⁊ alijs multis preciosisqꝫ muneribꝰ que dijs vestris re
cuperate bone valitudinis gracia misimꝰ alterū faceretis
vt scilicꝫ aut ipsis dijs pie offerretis aut hijs neglectis inter vos ca
partiremini quod ipsi fecistis· Simulata nāqꝫ mihi īiuria patefcā
est. At si nostra que ea misimus gracia profana fuerint in deos sa
crilegiū ꝯmisistis. Quid enim refert munera iam dicata an tantū
destinata dijs aufferre. vtraqꝫ enim illoꝝ nō mittētiū sūt· Nos igi/
tur graciam in deos uos inpietatē ostenditis. Siquidē et dantem
me et uos rapientes nouerūt. satis autem habeo vt deoꝝ qui a vo
bis spoliati sunt iram experti vos ipsos scelestos intelligatis· Nam
tum ex alijs tū ex eo ꝙ missa a nobis munera esse vobis lucro pu
tastis nihil eoꝝ sceleratū esse confitemini nisi forsitā ipsi thesauri
duplicem sortem habeant: si iter vos distribuantur bonam. malā
si dijs darētur. Preterea palam vos ipsos īpietatis arguitis. princi
pes eni decernēde hostilis pecunie causam ad populum referunt.
Vos autē populꝰ ad principes: et ꝙ ōniū grauissimū est deos tā
quam malos homines si munera a tirāno accipiāt prodicionis insi
mulatis. veꝝ qui sētētia vestra bene rem publicā gerūt qui ve nō
semel messanū quēadmodū aggrigētū si quas petierant eis pecuni
as dedissem mee dicioni subdidissent inpune dimittitis. cuius rei
causa est ꝙ eadē estis qua illi sentēcia neqꝫ libere ī huiusmodi au
tores animaduertere potestis cum omnes capiendis muneribus si
tis obnoxij. Sed ne videar munerum grā hec dicere. mīme qui
dē hanc amplius curam suscipiam. meritas vero temeritatis vrē
penas hijs dabitis quos violastis. et de me ⁊ de hijs que in eos. im

pie ausi estis . Valete Valete autē cū duplicē habeat signi ficationē nolim vos ignorare in deteriorē ptē vobis esse accipiēdū

Megarensib9

Non queror de ingratitudie vrā q cū bene sepenumero de me meriti sitis in finiū ɔtrouersia que mihi cū fitimis erat falsū cōtra me phibuistis testimoniū. Meam autem accuso stulticiā q a vobis frequenter lacessitus adhuc non sū factus sapiēcior. Nam cū nullo vnq̄ tēpore nostrorum erga vos beneficiorū meōres fueritis: nos tamē ac si nūq̄ ea obliuioi mandassetis nostram erga vos beniuolenciam liberalitatēq̄ sēp ostēdim9. Valete.

Tirbeno.

Si eos qui necessario iuste aliquid admiserūt in posterum me ritas expectare pēās oportet quēadmodū i egestēsiū cōsilio ɔcionat9 es cū opera mea ad diuinā prouidēciā retulisti. q̄nā spes de te ipso habēda ē cū nō ex necessitate sȝ sponte tua ⁊ ɔsulto i iniqua omnia prolabaris. Vale.

Censippo.

Filio tuo propter iuuētam: tibi propter senium pcim9. q̄uis nullā veniā mereamini. verum nisi a temeritate desistatis neq̄ illū iuuēta neqȝ te seniū eripiet. ymmo eo vos grauiori supplicio afficiem9 quo maiore venia dignos duxim9. Vale.

Celostrato.

Admodū mihi risu ⁊ admiracione dignū videtur vt quispiam admoītioib9 tuis melior fieri possit ⁊ cōtinētior. Quippe qui alios castigare vult ōni eū crimine liberum esse oportet. Tu vero ⁊ hijs q̄ in alijs rephēdis ⁊ inumeris alijs obnoxi9 tanq̄ oino irreprehēsibilis aliorum errores corripis. Vale.

Menaclio.

Et equos tibi ad pugnam paratos misimus. et Teucro vt pecuniam daret mandauim9. si qua alia re tibi opus est ne pigeat ad me scribere. nihil enim tam magnū a nobis petieris: qui id tibi libenti animo largiamur. Vale

Agilao.

Atqui vestris calūpnijs mimo quidē detrimēto affectus ē mea au tē in se liberalitate inter siculoꝝ ditissimos in primis pōt adnume rari. Non igitur ignoro qui ob meam in policletū liberalitatē om nes aggrigētinoꝝ proditores poci⁹ quā phalaridis pcussores dici exoptetis Valete

Messenijs.

Non ignorabam quin de tripodib⁹ delphicis et aureis coro nis ⁊ alijs multis preciosisq3 muneribꝰ que dijs vestris re cuperate bone valitudinis gracia misim⁹ alterū faceretis vt scilic3 aut ipsis dijs pie offerretis aut hijs neglectis inter vos ca partiremini quod ipsi fecistis· Simulata nāq3 mihi iiuria patefcā est. At si nostra que ea misimus gracia profana fuerint in deos sa crilegiū omisistis. Quid enim refert munera iam dicata an tantū destinata dijs aufferre. vtraq3 enim illoꝝ nō mittētiū sūt· Nos igi/ tur graciam in deos uos inpietatē ostenditis. Siquidē et dantem me et uos rapientes nouerūt. satis autem habeo vt deoꝝ qui a vo bis spoliati sunt iram experti vos ipsos scelestos intelligatis· Nam tum ex alijs tū ex eo ꝙ missa a nobis munera esse vobis lucro pu tastis nihil eoꝝ sceleratū esse confitemini nisi forsitā ipsi thesauri duplicem sortem habeant: si iter vos distribuantur bonam. malā si dijs darētur. Preterea palam vos ipsos ipietatis arguitis. princi pes eni decernēde hostilis pecunie causam ad populum referunt. Vos autē popul⁹ ad principes: et ꝙ ōniū grauissimū est deos tā quam malos homines si munera a tirāno accipiāt prodicionis insi mulatis. veꝝ qui sētētia vestra bene rem publicā gerūt qui vē nō semel messanū quēadmodū aggrigētū si quas petierant eis pecuni as dedissem mee dicioni subdidissent inpune dimittitis. cuius rei causa est ꝙ eadē estis qua illi sentēcia neq3 libere i huiusmodi au tores animaduertere potestis cum omnes capiendis muneribus si tis obnoxij. Sed ne videar munerum grā hec dicere. mīme qui dē hanc amplius curam suscipiam. meritas vero temeritatis vrē penas hijs dabitis quos violastis. et de me ⁊ de hijs que in eos. im

pie ausi estis. Valete Valete autē cū duplicē habeat signi ficationē nolim vos ignorare in deteriorē ptē vobis esse accipiēdū

Megarensib9

Non queror de ingratitudīe vrā ꝙ cū bene sepenumero de me meriti sitis in finiū ɔtrouersia que mihi cū fitimis erat falsū cōtra me ꝓhibuistis testimoniū. Meam autem accuso stulticiā ꝙ a vobis frequenter lacessitus adhuc non sū factus sapiēcior. Nam cū nullo vmꝙ̄ tēpore nostroꝝ erga vos beneficiorū meōres fueritis: nos tamē ac si nūꝙ̄ ea obliuioi mandassetis nostram erga vos beniuolenciam liberalitatēq̄ʒ sēꝑ ostēdim9. Valete.

Tirbeno.

Si eos qui necessario iniuste aliquid admiserūt in posteꝝ meritas expectare peńas oportet quēadmodū i egestēsiū cōsilio ɔcionat9 es cū opera mea ad diuinā prouidēciā retulisti. q̄nā spes de te ipso habēda ē: cū nō ex necessitate sʒ sponte tua ⁊ ɔsulto i iniqua omnia prolabaris. Vale.

Censippo.

Filio tuo propter iuuētam: tibi propter senium pcim9. q̄uis nullā veniā meramini. veꝝ nisi a temeritate desistatis neqꝫ illū iuuēta neqꝫ te seniū eripiet. ymmo eo vos grauiori supplicio afficiem9 quo maiore venia dignos duxim9. Vale.

Celostrato.

Admodū mihi risu ⁊ admiracione dignū videtur vt quispiam admoītioib9 tuis melior fieri possit ⁊ cōtinētior. Quippe qui alios castigare vult ōni eū crimine libeꝝ esse oportet. Tu vero ⁊ hijs q̄ in alijs repħēdis ⁊ inumeris alijs obnoxi9 tanꝙ̄ oino irreprehēsibilis alioꝝ errores corripis. Vale.

Menaclio.

Et equos tibi ad pugnam paratos misimus. et Teucro vt pecuniam daret mandauim9. si qua alia re tibi opus est ne pigeat ad me scribere. nihil enim tam magnū a nobis petieris: qui id tibi libenti animo largiamur. Vale

Agilao.

tThesauros nostros quoscunq; nobis deus largitus est ad fortune mutationes addidimus nō in sinu terre queadmodū admones. sed in amicis qui a nobis dona accipere nō dedignantur Tu vero neq; in hoc benignum te nobis exhibes vt quātum i nobis ē si pricipatu deijciamur vllam spem habere possimus. Atqui si non prius nunc saltem tamq; depositum accipias mihi seruādū et in hoc amici fūgare munere. nullam enim terre partem fidam nobis ducimus si uobis amicis optimis tamquam puluere diffida mus qui si fortūati fueritis quamuis aduersa me fortuna prostra uerit letus tamen foelicem me existimabo. Vale

.Eumelo

cUm neq; videatur neq; sit iniustum eum qui iniuriam pri or intulerit vlcisci. cum primum nos leseris a nobis postmo dum idem expecta. Vale

.Eumelo

aLius iniuria affectus nullam inferenti minetur vlcionem vt quam minimum apud illū suspectus habeatur. ego autem degeneris viri officium existimo nesciū atq; incautum aggredi qua re cum me leseris vlcionē caueas admoneo vt ante expectacionis metu tandem ipso supplicio torqaris. Vale

.Amphinomo

cUm in viros bonos aliquid cōfero non dare mihi sed acci pere ab hijs poci9 beneficium videor. quare te rogo ne tam quā dantem me sed debentem tibi graciam eo q; que misimus acce pisti existimes. Vale

.Erithie

et mea causa plurimam tibi debere graciam intelligo. et com muuis filij quem tibi reliqui Erithia mea q; cum patria exulare vidua permaēre quā cupiā nubere maluisti. cū te plurimi vxorē expeteret. filij quoniā tui meo et matris mee muēre ⁊ patris fūcta es. neq; vix aliū pro phalaride neq; filiū pro paurola tibi de legisti. Sed pro secūdo viro priore contenta es. pro alio autē filio quē ex primo cōceperas educare sacius duxisti. Perge igitur et vi

ri .et filij tui gracia in eam quā spōte tua cepisti educationem vsqꝫ
dū pro etate edoctus neque patris amplius .neque matris idigeat
Hoc ego abste maiori studio cōtendo .non ꝙ matri et huiusmodi
maxime in filij beniuolēcia diffidam .Sed vt pater vnico filio me
tuens .Poteris autem ex animi tui affectibꝫ patrū in filios metu
intellecto mihi ꝙ sic ad te scribā ignoscere Uale.

Paurole.

Maxime vtrūqꝫ parētē fili mi amare te decet et plurimi face
re filio nāqꝫ ⁊ pium est .et honestū: vt genitorē et qui tot in se be
neficia contulerint recordetur. Quod si in altero ab officio desistē
dū sit patrē pociꝰ ꝙ̄ matrē negligas oportet. Non eni paria tibi sit
et patris et matris in filiorū educacione officia .Nam hec quidē cū
eos tulerit .pepererit educauerit innūeros quoqꝫ alios pro hijs sub
ijt labores: Ille autē cū a patre educatꝰ sit filius .et adultus non
ere eius se fructū promereri arbitratur cū nihil in eius educacioē
molestū tulerit .Peculiare autē quoddā et magis propriū ꝙ̄ cete
re matres tua in te ius habet propter meū exiliū. vt eni te educarꝫ
plurimū laboris ꝑpessa ē.āborꝫ curas sola sustinuit Tu igitur qui
vtriqꝫ parēti officia debes vni matri que ōnes pro te labores subijt
redde .Paternis nāqꝫ officijs materno nōie satisfacies .Nihil ego
amplius abste efflagito si in eam quā debes pietatē ostēderis ymo
et accepisse abste maiorē in modū beneficiū profitebor .Decēs ei
ē si matri graciā pro multis in te officijs retuleris maximū a patre
beneficiorū tuorū īiciū existimari .Uale

.Paurole

Que a patre in filium debentur officia tibi prestitimus pauro
la.que xo tu patri debes ē poss reddere negligis vehemēter
erras .Audio eni te bonas artes cū sepenuero te accusaui cōtēpne
re .Nullū autē aliud abste peto beneficiū si hoc spreueris .Atqui
scias velim erudicionis vtilitatē si mihi obtēperaueris nō eū qui
graciā acceperit sed qui dederit lōge maiorē cōsecuturꝫ .Uale

.Paurole

Cum in himeram necessario venissem.stesichori filias cum po

emata caneret audiui ptim que stesichorus. partim que ipse ꝯgies ediderat. Hax ꝯo caria. stesichori carminibꝰ inferiora alioꝝ autē si quis ea cōpararet longe erant eleganciora. Quamobrē ꝛ eū qui docuerat et eas que preter naturam in tantam venerant erudicionem foelicissimas duximus. Agē igitur paurola (maxime eni hac quoqꝫ causa desidero) vt doctrine inuigiles. Qua tādem sentenciа corpus armis. venacionibꝰ aliꝭ exerces laboribꝰ: animum autē grecis litteris disciplinis ꝙ incultum reliquis: quem primum ꝛ solum in hijs exerceri oportuerat. Corporis enim cura habenda est bone valitudinis nō corroborandorum membroꝝ gracia: nisi quis iu sacris agonibus exerceri velit. Animi autem mores ōnes eū itelligere oportet qui in re publica cū dignitate victurꝰ sit: nisi fortasse (quod pleriqꝫ accusāt) ad tyrannidis cupiditatē aspires. ac si tibi iure ipso conueniat. idcircoqꝫ corporis vires exerces tāꝗ tibi ad huiusmodi principatum assequendum necessarias. Uerum si recte sapies ab eo quē principatus poenitet sentenciam accipies: qui nō sponte sed coacte hanc sibi vitam delegit qui tyrannidem expertꝰ. tyranno subiectus quam tyrannꝰ esse malet. Jlle enim vnum dūtaxat tyrannum formidat aliꝭ incōmodis liber. Tyrannus autem (et qui extrisecus insidias moliūtur et qui se custodiunt) timet. Necesse namqꝫ est vt in formidine et in miseria ipsos primum vereatur custodes. quare sapienter accepta ꝯsulentis patris beniuolēcia equalem te omnibus exhibeas. Perpetuos vero metus et periculorum sine vlla quiete arbitrium et hostibus. et hostiū filiꝭ relinquas. Quod si rex inexperiēcia et iuuentute pulchrum quidē atqꝫ iocundum tyrānidem et non pocius supremas calamitates existimas maiorem i modum aberras. Uerum tu deum precare: vt numquam in tyrānice fortune experiēciam venias Uale.

Camerinēsibus

Et in geliam misi et ad leontinos ꝛ ad vos item mittendum existiaui: vt mihi in pſēcia auxilio essetis. neqꝫ ei armis. neqꝫ equis. neqꝫ viris indigemus (quorum vacuam habere dicitis ciuitatē) sed pecunia. Leontini nobis quinqꝫ talenta ꝙ primū miserūt

Gelij promiserūt decem: vos autem neqꝫ leontinis tardiores: neqꝫ Gelijs minus liberales arbitramur. Valete.

Licinio.

Non recte in leontinoꝝ concione me (acsi affuissem tibiqꝫ potuissem respondere) interrogasti: quis? vnde? quibusue sim progenitoribꝫ? Ego vero quemadmodū me ipsum Phalarim Laodamantis filiū: genere Astiphalensem patria exulē tyrānum Aggrigentinoꝝ multa expertū. ⁊ animo in hūc vsqꝫ diem inuicto nō secus noui Liciniū Cinedum in pueris. in iuuenibꝫ fallacē. in mulieribꝫ adulterū. temerariū in legibꝫ. luxuriosū in voluptatibꝫ segnem in pace. in bello desertorē. qui ⁊ tuaꝝ in me ꝯcionū: ⁊ hoꝝ (quibꝫ te reprehēdo) sceleꝝ mihi penas dabis. si nō citius: at saltē cum Leontini meo in se bello defessi te mihi captum tradent. Vale. Vale.

Leontinis.

Si meum contra vos bellum solui desideratis: nihil veriti mihi Licinium tradite: vt omni ira ⁊ indignatione mea in eum effusa a meo in ciuitatē vestram furore desistā. Nihil enim in eum grauius animaduertemus: ꝙ vos omnes cupere intelligimus. Valete.

Leontinis.

Leonidam (quem res meas exploratum misistis) captum a me cum interimere possem liberaui: non vt vobis rem gratam facerem: sed ne quererem qui meum vobis contra vos belli apparatum certo significaret. Etenim ipse sine cruciatu libere mihi vestros contra me paratus aperuit. vos scilicet omnium indigētes preterꝙ famis ⁊ formidinis: quibꝫ habundare vos plurimum attestatur. Valete.

Jeronimo.

Rogasti me quibꝫ adductus rationibus Leontinos in agrū (quem mihi auferunt) contra me impetum facientes victurum me censuerim. Ego vero ꝙ iustiorē causam habeā omitto Quippe qui non sum belli autor: sed propulso illatum. hoc enim

nullius est apud vos momenti. illud autem quod etsi vos dissi-
muletis: scire tamen uos necesse est) dicere sane possum viris for-
tib9. pecuniis: manibus: equis me superaturum: quorum om-
nium vos indigi cum eo hoste certatis qui et boꝝ et fortune opu-
lentissim9 est Vale.

Nicophemo

Quos in leontinorum cōcione miserabili cruciatu perisse enu-
merasti: eos c̄ nobis isidias tēderent interemimus: tu autem
nō intelligis: cum calamitosum eorum defles interitum: non solū
hiis exemplis nobis non moliris insidias: sed et leontinos (quos
contra nos in bellum cogis) pigriores reddis vt in talem hostem
iniuste bellum moueant. Neq̄ enim fieri potest eundē ꝛ odio ha-
beri propter crudelitatem: et propter molliciē coutempni. Quod-
si ad vota res succederent: neq̄ in hiis certamib9 vobis inuidem9
neq̄ cōtendere dehortamur Vale.

Timonacti.

In bello leondinos. vt autem dolori sufficias nec penit9 absu-
maris non ōnia tibi significamus quemadmodum vno cum hiis ꝛ
Thaurominitanos ꝛ ladenses eorum socios superauimus Neq̄
q̄ captiuos talentis centum pro hiis acceptis dimisimus. Quippe
nolim te tam felicis nuncii dolore extincto imerito videri hoiē in
teremisse Vale.

.Samee.

Cum mores tuos optimos et incredibilem erga homines hu-
manitatem intelligam. Cumq̄ proximoꝝ infelicitates pie et huā-
ne proprios duca doloēs et calamitates. breui ad te scripsi ꝛ cau
sa me et nauali pugna et legionibus et equestri tandem certamine
vicisse vt hoc nūcio q̄admodum bonū benignūq̄ viꝝ deceꝫ perpe-
tuo doleas Ingenioq̄ et tam perditis tuis moribꝰ debitas penas
luas Vale.

Driphradi.

Temeritas ꝛ iuuentutis iscicia innumeros homines perdidit.
quibus duobus affectibꝰ filium tuum agi non ignores ve

lum. Qui cum me hijsdem quos meorum furoribus ad vindictā prouocauit. me tamen continui tibi non illi ignoscens. Multorū enim testimonio incredibilis tua phibetur humanitas. Idcirco nō putaui ob filij maliciam nihil male meriti patris senectam dolore afficiendam. Quippe qui cū vnū dūtaxat filiū habeas etsi oio malum alterius tamen successoris iopia diligis: prauitatem enim filij patris beniuolencia vincit. Uerum nisi iam desinat tuisq; et meis pareat admonicionibus non ignoret et tibi et mihi breui meritas penas daturum. Ne autem malicie pertinaciam ignorancia excuset ea de re et ad te et ad illum epistolas misimus. Uale.

Niceneto

Sepenumero patri tuo scripsimus te monitum facere vt a temeritate cessares. effecit forsitā vt odij tui formidie id nos rogasse arbitrareris. Ego xo ā sic res se habeat me scribendū quid sencio. Atqui cum intelligerem patrem tuum senem modestissimū neq; alios habere filios illius misert9 et nimie tue ob etatē audacie pcens in hunc vsq; diem te ptuli. Te autem neq; patris in vnico filio pclitantis senecte miseret neq; tibi consulis qui ita in audacia pstas. Sed forsitan quoniam nihil i te grauius animaduertimus cum cessare nolueris licere tibi existimas quod neq; lōge te potencioribus licuit. Quoad igitur opcio datur vtrȝ commodius ducas vide noli Tymandrū imitari sed vtili pocius inimico q̄ exicioso consultore vti velis. Uale.

Aristomeni.

Noli egre ferre vulnera que in bello accepimus. grata tamen mihi est tua in me beniuolencia et humanitas. Uerum tātum abest: vt ea iniquiori animo feram: vt et si parum a morte aufuerim et si diucius me victurum psuadeam: optassem celerius in bello occubuisse. Quid eni viro generoso melius: q̄ in xtutis et victorie contencione fortiter vitam finire. Uale.

Xenophito.

Non me turbant calumpnie neq; opiniones: quas de me homines habēt: qui ininste me accusant: Neq; vlla alia causa: q̄ q: euenire intelligo alios natura malos. me autē huiusmoi esse

necessitate que diis potencior est Uerum hoc invicem differimus: quod cum mihi principatus gracia plura liceant qui sim confiteor. vos autem priuati legum fortitudine opera vestra dissimulatis Vale.

Cathaniis.

Cum ad me ciues vestri captiui deducerentur: non nullos tamen (omni cum spe decidissent: quia nō admodum vobis eorum vita cure erat) liberauimus: non quod mei erga vos odii obliuiscerer: Maxime namque obliuiosus essem: si minorem ira mea vlcionem a vobis accipere satis mihi existiarē. Uerū tñ pro meritis mihi penas dabitis. quot et quanta i me admiseritis vobis commemorabuntur.: . Valete.:

Cathaniis.

Vos fortasse satis mihi penarum dedisse de hiis arbitramini quam in me et i meos iniquam egistis: cum pro triginta viris impie a vobis conbustis quingentos milites pro septem direptis talentis plurimos census amiseritis Ego vero quod in hūc vsque diē passi: eorum que passuri estis primum fuisse id nuncio. adeo vt que nobis fautoribus hostes vobis mala iferent confiteri erubescēdum sit Non tamen contra vos odium meum remittam donec qui mūdum regit prouidencia eandem in eo gubernando seriem prosequitur Indicaui autem vobis bellum: non tam mea quam deorum gracia: in quorum manibus et seruare omnia et perdere est: Siquidē diuinā sortē vt et reliqua nature elemēta etherius igis sortitus ē: i quē ē impie innocentes viros proieceritis: non phalarim sed qui omnia conspicatur solem vobis inimicum comparastis Valete.

Critophemo.

Boni amici officium et tu et ōnes qui plus equo meā extollitis fortitudiem facitis cū consilio: et opera nostra victos a nobis leontinos predicatis Certe antē scimus que necessaria fuerunt nos diligenter prouidisse: exoptatissimā vero victoriā a fortuna confectam. Nihil est enim in hūanis rebus vir aicis sine magnū sit siue exiguum: qui illius nutu agat Vale.

Proligneto.

Et donare tibi aliquid in posterum et scribere desinam ꝓlig
note Cessato autẽ et tu a laudibꝯ quas de me apd alios ꝑdi
cas . Re enim me accusas :cum mea rennis munera . Verbis vero
me et laudibus prosequeris Neqꝫ animaduertis sermonem rerum
vmbram a sapiẽcioribus existimatũ Vale.

Arioco

Gloriari profecto de nobilitate :vt de alio quouis bono licet
Ego aũt ꝟtutẽ solã.nobilitatẽ scio cetera õnia fortunã Et
fieri posset quidem alius ex ignobilibꝯ pntibus clarus:alius ex cla/
ris ignobilis .ipseqꝫ seipso et abiectissimis ignobilior . Itaqꝫ animi
virtutem apud siracusanos laudibus prosequi debes non maiorũ
mortuam in ignobilibus successoribus nobilitatẽ Vale.

Demoteli.

Ignosco tibi ꝙ ita me admoneas ꝙ cum numꝙ̃ tirannus fu/
eris tyranno tyrannidem deponere consulis . Neqꝫ deorum mihi
quempiam affers securitatis fideiussorem . Tui fortasse fidem ha/
bere possem Te autem dignum censes cui tanta de re acquiescam
Neqꝫ animadũtis fere periculosius esse deponere principatũ ꝙ̃ oc/
cupare :ad sũmam ita de tyrãnide quẽadmodum de generacione ⁊
vita senciendũ est Neqꝫ eni homo si fieri posset vt anteꝙ̃ nascere/
tur .q̃nam mala in vita passurus esset audiret nasci vnꝙ̃ voluissꝫ
Neqꝫ priuatꝯ qui tyrãnidi studerꝫ si illiꝯ itelligerꝫ calaitates tyrã/
nꝯ pociꝯ ꝙ̃ priuatꝯ esse vellet sic demoteles homini non nasci ꝙ̃ ⁊
priuatum ꝙ̃ tyrannum esse vtiliꝯ intelligo Qđ si ante occupatam
tyrãnidem eiꝯ mihi narrasses condicionem .et hoc mihi tũc dedis/
ses ꝯsiliũ obtẽpassem ꝓfecto Sed cũ tyrannꝯ sim ⁊ principatu co/
actus in multa inciderĩ non modo hoĩm nemo sꝫ ne deorũ quidẽ
potentissiꝯ hanc tyrannidem deponẽdã mihi ꝑsuaderꝫ . Haut enĩ
ignoraꝯ quiꝯ quãtisqꝫ nos affectos suppliciis ab his ĩ quos ꝙ̃uius
ꝯiadũtimꝯ vitã postreõ fire cogeremur Vale.

Epitharmo

Cvm et demotelis de deponenda tyrãnide ꝯsiliũ nõ ob odio
sed rerũ ignorãcione ꝓfectũ itelligo . Aggredi eni tyrãnidẽ

appetentis e. desistere aūt mime propter mlta q̄ a tyranno iiuste cō/
mittūt' quēadmodū sagittari9 cū primo sagittā emiserit nō amplius
hʒ eā reuocandi potestatem Si fieri potest vt hui9 tirannidis tol/
latur iniciū id facite q̄so. sin nequit sciatis velim lōge mi9 fieri pos/
se: vt vrī in morti9 oferre videant' Vale·

Epitharmo.

Sufficis sol9 nobis cū iustos nos arbitraris. etsi neō huiusmoi de me tuo testionio credat. vn9 ei tal' vir ois mihi sicilie nor et regula est. Temerariā aūt mltitudiēʒ solitudis supplemētū existiam9 cui ꝛ ignorari ꝛ deteriores q̄ sum9 videri fortasse nō ē i/ utile sʒ mltos habes tui sil'es et hoim p̄stanciā nō numeꝝ r̄puta9: cū quib9 nosti nos ꝛ bonos esse et equos Q ō si sol9 esses satis nos habundare testibus neq̄ alioꝝ egere laudib9 ducere9 Vale

hippolicioi·

Aditū tibi ad me vt rogas pmitto Nullū aūt tibi securita/ tis iusiurandū dam9 sed fidem Quod si vbis meis nō credō nūc pfecto nec iiuria affic̄ teq̄ ipsū nūc mihi accusas: Cum enim non ignores mei me vnq̄ fidem fregisse acsi de me male sēcias pe/ tis iusiurandū verū quid refert ad pietatem iusiurandum ne an fi des frangat' vtrūʒ ei ai9 ofirmat Vale .:

hippolicioi.

Si accepta ex tuis morib9 cōiectura mihi nō fidis prudēciam meam nō maliciam accusas. Sin ex meis mei ignoratione plurimū aberras. tantū enim abest: vt fidē frangam: vt cū ex ani/ mi mei sētēcia ceteris sup̄ q̄ liceat credam acsi firmiorē fidem: pie/ tatem habeant sepenumero decept9 sum. Mihi igit' sine dolo et fraude fisus nihil a me iniusti ppetieris. sʒ apud ōnes testimonio confirmare poteris ea fide phalarim esse: vt neminem vnq̄ deci/ piat .: .: Vale: .:

Nicee.:

Hiisdem de rebus quibus filiū tuū odio habes q̄ mores tu/ os nō imitatur ab ōnibus diligit' ex quo intelligere potes te hijs ōnibus iuisū esse qui eū amore psequūt' Vale

Adimanto.

AUdio tibi esse cum fratre controuersiam vter vestrum sit peior: cum tu illum ille ɔtra te peiorē attestetur. Ego aūt arbitror vel pocius ɔpertum habeo ceteris hominibꝫ illū: te eciā illo nequiorem. Vale.

Egestensibus.

NOlite meos exules recipere: nemo enim vnq̄ phalari neqꝫ in bona neqꝫ in mala referēda gracia vicit. Hoc vos ex leōtinoꝝ ⁊ meliteusiū causa probe intelligere potestis: quoꝝ alteris libertatis leontinis seruitutis autores fuimus. Hijsqꝫ Triremes meas submerserunt. Melitensibꝫ vero q̄ submersas recuperare curauerunt. Valete.

Antisteni.

EX hijs que misi muneribꝫ Antistenes partem Theotinus nihil accepit. Quamobrem alteri graciam habeo: de altero nihil queror: Ille enim cum acciperet meas non minuit facultates hic vero nullo me dampno affecit. Vale.

Menecli.

NOn te peniteat bonum euasisse: si vis a paterna iniquitate alienus existimari. aliter superioris temporis apud Camarinenses bonam de te opinionem amittes. Simulasse enim aliq̄ probitatem non re ipsa bonus fuisse videberis. Vale.

Epistrato

NOn secus q̄ ad fortunatum aliquem ad me scribere videris. Ego autem ɔditionem meam tibi paucis explicabo scꝫ a prima infantia orbum fuisse: a iuuentute fati iniquitate patria exulasse: res meas maiori ex parte amisisse: barbaris educatum esse moribꝫ: ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neqꝫ solum ab hostibꝫ sed ab hijs quos beneficijs prosecutus sum insidijs circūueniri ⁊ tyrannorum vitam in tyrannide detestari. Si hoc inquā est fortunatum esse fortunati profecto sumus. Vale

Onetori

ET tu et omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimum si

nihil de me pconctabimini necq curiosi9 inquiretis nisi qd ipe vo/
luero Eiusmodi enim fortuna opprimimur vt nostra cognita cōdi/
cione letari magis iimici q incognita egre aiit ferre possint .:
Uale.: .: Uale.:· :·:

Isonidio.:

Alioꝝ qui me leserit iimicicias vt hortaris libēter obliuiscar Mortales ei cū si9 imortale (vt aiūt) odiū seruare mime decꝫ .pithois aūt aduersū me imaitatē nō modo viu9 obliuioi nō mandabo sed ne mortu9 quidē qd oibꝫ vita functis eueire cōsue/uit Quippe qui iiquitatem omniū mariaꝫ i me molit9 est. Siqui/dem post meū exiliū erithiā vxorē cū ei9 nupciis rcusatis me sequi vellet veneno necauit Uale

Trasmoni

Castellū quod tu dum oppugnaretur dereliquisti .excursioē a teucro facta ea celeritate cāsū est ·vt ocius id captum q hanc epl'am scriptam scias velim Uale.

.: Aristoloco .: :·

Si propterea q pithagoras phs sepenumero a me accersit9 venire huc noluerit qadmodum eum qui meam fugeret ɔ/suetudinem laudasti .tibi calūpniā attulit q nūc ad me venerit ·et quītū iam mensē vna mecū in voluptatibus sit mihi pfecto laudi ē.Apud me eni ne breui quidē momēto rmāsisset nisi mores nos/tri ɔuenissent Uale.

Egecippo.

Uos fortasse et alii cōsaguinei qui egrē fertis Clistenis exiliū eū sibi male cōsuluisse in hiis quibus patria pulsus est Nūc tandē cognoscitis cum nulli9 remedii tēpus sit nisi penitēcie Ego aūt cum inani gloria maxime in re publica vsaretur tum maiorē in modū eius vicem dolebam et litteris ad eum meis rerum exitus testatus sum : Ipse vero honoris voluptate elatus agebatur for/tune immemor et nos nugas et deliramenta scribere tamqnā rei/publice omnino expertes arbitrabat' .vel pocius acsi tyrannidis nostre grā nollemus qppiam videre recte rēpublicam admistrantē

quoad magis ꝙ opus fuerit īflatus suis ipse flatibꝰ ꝓstratus est. suoqꝫ non mediocri detrimento non phalarim ciuilis gubernacio/nis propter principatum ſ; seipsum vulgi penitus ignarum cogno/uit Eiusmodi namqꝫ vulgus est vt eciam calamitates se sequētes alliciat. et principia euentibus non consenciant. Ego igitur et qui/cumqꝫ non omnino stultus est mallem vt incerta me multitudo sibi[?]ijs ꝙ honoribus exardescit tēporibꝰ valde dāpnosum est. eiꝰ autem beniuolencie opinio: exilia: mortes: ꝓscrpciones. vel hijs nihil tolerabilius. Per iouem maximum Egecippe vt sentimus sic te alloquimur. populus omnis temerarius est: demens: desidi/diosus: ꝓmptissimus in q̄cunqꝫ ɔtigerit mutare sentenciam: pfi/dus: incertus: ferox: proditor: fraudulentus: voce tantum vtilis et ad iram et ad laudem facilis. Hoc fit vt qui in agenda. r̄p. po/pulo placere annititur honestis pereat contumelijs Nōnulli tamē adeo insaniunt et temerario impetu vel ea pocius rabie precipites ferunť vt non tantum filiorum flagrent desiderio et nupcijs inte/ri non libencius vxores concupiscūt et pecuniarum cupidi nō sic e/is inuigilant et armorum: belli: equorum olimpicorum: agonum ḡ/cia studiosi. non tantope horum singulis delectenť quātū qui mi/seram ḡciam inanes honores et plausus in suū detrimētū aucupā/ť Quorum vicem familiares maxime dolore: inimicos ꝟo leticia maxime prosequi oportet Vos aūt clistenis necessarij eū ɔsolamī si forsan iniquiori animo res humanas paciať. eiqꝫ ne amplꝰ hijs se rebus inmisceat acsi maiorem in modum erret dissuadeatis

Vale.

Anthonee.

ARgentum tibi nihil post acceptas litteras morati misimus Existimamus enim non gracie modo tempus esse ſ; celeritatis: tri/a igiť talenta que petisti dedimus vt soluta pro filio mulcta in pa/triam ab exilio reuocetur. nec diucius ꝓfugus aberret Ipsa namqꝫ experientia plane nouimus ꝙ calamitosum sit exilium Ceterum et alia tua sponte nostra addidimus vt publicatas possessiones re/cuperes In posterum ꝟo Clistenem admoneas vt a regenda. r̄p.

abstineat neue amplius hijs se exerceat negocijs in quibus publica vtilitas priuatum odium conparatur. Et licet suos ipse affectus ne-quiat moderari consobrini tamen vtatur exemplis qui rei publice ignoratione patria pulsus ne occupata quidem tirannide in eum restitutus sum. neque adeo iocundum principatum existimo quam acerbum exilium. Hec ego per deos ad vos scribo non quod que ad vos misi munera me dolore afficient: sed casus vestros miseratus: neque vt nihil amplius vobis elargiar: sed vt me in meliori fortuna vtamini: in qua cum familiarissime me vtentur: hijs me promtius et liberalius exhibebo. Vale.

Clisteni.

Non quod multi solent (qui cum admonicionibus nihil pro-ficerent re confecta exprobrant) id ego facere volui neque id-circo hanc epistolam ad te mittendam arbitratus sum: vt in quo preter sententiam aberrasti cum optimis meis non obtemperares consilijs augerem tibi calamitatem. nihil enim aliud grauius mihi eiusmodi homines moliri videntur: quam consilium suum maximis/extollere laudibus qui in aduersam fortunam iciderint accusare quod neque suam ipsi prenorint vti-litatem neque monitoribus paruerint. Ego vero cum impendentia tibi mala intelligerem ne hijs opprimereris familiariter te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis que vtinam nunquam accidissent ipse quoque te-cum errasse et tecum miser esse mihi videor premonui ne acciderent Nunc autem seu casu seu consulto ita se res habuerit tecum simul do-lore afficimur .neque tibi aduersam exprobramus fortunam: sed ne pro viribus ea etate opprimerer contendimus. Hec cum ad optimam matrem tuam veneris plane cognosces. Tu vero iniquus es qui ne patria quidem pulsus apud nos et tui amicissimos exilium solari volu-isti. Quodsi alia quauis causa feceris iniquus sane erga nos fuisti Sin vt ad eum qui te reprehenderet quod premonitus non obtemperaueris huc te venire puduit quoddam quod tam recte sapias tibi gratulor. Quippe quem preteriti erroris puduit in eundem amplius non prolapsurum existimandum est. Vale.

Enensibus.

Ego me vobis libertatis autorem fuisse arbitror . de ea tamẽ
non conqueror etsi erga me . ingratissimi sitis . quod mutuo a me ac/
cepistis reddite quo adeo mihi hoc tempore opus est vt per om/
nem siciliam pecunias mutuo petitum miserim alij dederũt alij
promiserunt vt Ialenses . Quid igitur per deos animi vobis est
cum tot mutuatas pecunias nobis non redditis . cum hij in quos
nullum contulimus beneficium sua nobis elargiantur Quod si il/
li qui nobis promiserunt audierint sibi nos idcirco graues esse ꝙ
credita non exegerimus . Nũquid amplius quicꝗ nobis daturos
existimatis Equidem non arbitror Sed secum reputabunt qui
sua negligit exigere negliget eciam soluere creditoribus Hijs igi/
tur racionibus mea mihi non reddere tandem pudeat Qđ si hec
non profecerint non ignoretis eam nos racionem aggressuros qua
iure vos ad soluendum debitũ ꝯpellemus . Valete. .:

.: Leontidi

Multis vsus es ad Camerinenses racionibus vt bellum con/
tra me moueãt : certo tñ scias nõ rcte te suasisse . nõ enim i/
anibus x̃bis quibus nos aggressus es te vlciscemur . ſꝫ rebus ipsis
quas experti Camerinenses rursus irati phalaridis ꝑiculum fa/
cere noluerunt cũ sanũ me animo experiant̃ Vale.

.: Enensibus .: .. .:

Ex tot pecuniis quas mutuo a nobis accepistis viij dũtaxat talẽ
ta quo maxime tempꝫe pecunijs egebamus : vt nobis soluc/
retis reliquas vobis elargiri monuim⁹ At vos neqꝫ modũ illũ ser/
uastis . quatuor enim talentis ad nos egre missis reliquum adhuc
retinetis et per deos non tam iniquo animo hui⁹ pecunie quam
largite graciarũ dampnum ferim⁹ : decisio enim debiti quam pati/
mur quatuor dũtaxat talentorũ Ingratitudo autem supra decem
detrimentum affert Vos aũt et reddere simul et habere nobis
graciam iactabitis : quare nulla de ingratitudine vestra bona spes
relinquit̃ si cũ reddendi facultatem habeatis non tamen redditis :
Quod si hac estis sentencia cũ allegatis vestꝝ exhaustũ erarium
et priuatim pecunias nos contulisse audiam hoc : et debito vestrã

libero ciuitatem. vel si placet que accepi reddere paratus sum mo/
do in . rp. vtilitatem non in eius direptores conferatis Quo fit ne
paupes publice sitis Qđ aūt in referenda beneficij gracia statuas
mihi erigere pollicemini nolite queso id contendere sil' eni cū nos
tra nos libertate hūc eciam vobis sūptū cdonami9 Valete.:

Hieroni. .: .· ·

Cum de te multa et de concione quam cōtra me ad leontinos
stulte habuisti dicere possum nolo tamen sup̄fluis vti xbis
nisi q̄ culicem elephas indus nō timet Vale .:

Melitensib9

Persuaserunt mihi ministri nostri vobis pecunias mutuarē
q̄uis in presencia assiduis bellis hijs exhaust9 sim Sed (vt
aiūt) ad amicos nulla vtendum est excusacione . verū nolite queso
non nullorum mores sectari qui mutuū accipiūt honestissimis noi
b9 cū exigit' grauissi's creditores appellāt rē p̄fctō nez iustā nez ḡtā
Decet eni qui beneficiū accipit eoꝝ qui dederint meminisse. et cū
debito se soluerint eosdem creditores existimare. Et siue boni sit
tanq̄ bonis siue mali tanq̄ malis id persoluere. siquidē et bonis
morib9 predito et prauis equū est creditū reddere. Equidē meli/
tenses et cū mutuū do ⁊ cū exigo idē ipse sū ⁊ mihi ipsi simillim9
Quibus autē datur hij mores pro tēpore (vt aiunt) quod Cama/
leontas pro subiecto sole colorē mutāt. Quippe cū accipiūt vt bn̄
meritum domi creditorem laudant . cum reposcuntur . in eū vt ty/
rannū vt impiū inuehūtur Preterea non ignoro longe facius esse
quam amissurus sis pecuniam priuato hoi q̄ ciuitati Nam si a pri/
uato abnegatur inimicum vnum ⁊ eum tibi inbecillum ↄpas sin a
ciuitate. neq̄ dampnum minus est et plurimoꝝ odiū contrahis .
Non tamen hoc crimen vobis ascribimus ſ; sine suspicione pecu/
nias mittimus . alijs enim in rebus sēper vos memores et in nego
cijs vestris iustissimos intellexi9 Neq̄ ignoratis ignominiosi9 esse
plures vni iniuriam facere q̄ vnum pluribus nō ei credibile ē vt
vnus m'ltos ſ; m'lti vnū verisimilius ↄtēpnant Valete .

.·. Melitēsibus. .·. .: .·. .·. .:

Non laudum vestrarũ contemptu Meliten̄ses legatos vr̄os cum hijs signatis remisimus si qm̄ nō sūt mea opera digna laudari vos forsan qualem me videri vultis talem apud alios ex/istimari arbitramini. Ego autē nō ignoro q̄ ceteri hoīes me malū existimant vos v̄o etsi bonū me dicitis nequit de me tamen vestr̄ opinio alijs persuadere s; pocius ad falsas hominum existimacioēs essem vobis nocumento .quandoquidem pessimum hominem nisi eiusmodi quoq; vos essetis nequaq̄ laudaturos vos omnes predi/carent Quamobrem cum vos iniuste mali ego nulla ex pte me ip/so clemencior existimarer has laudes vestras non necessarias duxi/mus Valete

Manescidi

Fortuna tua admodum nos delectauit: cum etsi maiorem in modum filiū optares filiam tibi genitā accepimus:quam eo tibi cariorem futuram arbitramur quod loco filij nata est . Solet nāq; filia q̄ mares longe pluris parentes facere. Nostra autē mu/nera tū demū tibi grata esse sensero cum non modo qne mittimus prompti acceperis: sed ꝛ si quid quod ignorem⁹ tibi opus erit nos certiores faceres. Pluribus enī iam ꝛ magis preciosis rebus tibi opus filie gracia. Vale.

Alcandro.

Neq; tū neq; hominum quispiam me vnq̄ pterrere v̄bis poterit Quippe qui non ignarus bellice rei sum neq; iniuste neq; supra vires quicq̄ audeo .frequentes et insperatas temporum im/mutaciones nouimus fortune preterea instabilitatem dicere magis possumus q̄ audire Accedit ad hoc q̄ non tantum alijs q̄ nobis ipsis tamen deo confidimus qui nos contra omnium iniurias tue/bitur i quo mihi certissima spes ē vt quoscūq; qui mihi insidias mo/liuntur in meam redigat potestatem.:

Vale. Vale.

Eutemono

Nihil in hijs mentitus es quorum me apud siracusanos insimulas omnia plane confiteor Verum si pari racione ꝛ

ego hijs qui me ita ledunt vt nulla digni sint venia et vos tam te-
mere et mihi et vobis insidias moliri parseritis. neq; me quispiam
tanq nefariū accusaret neq; vestrū quisq grauissimo affectorū sup
plicio miseraretur. Vale

Cleobolo.

Non persuasisti camerinensibus vt bellum mihi indicerent
cum maiorem in modū multis ocionibꝰ aniterenis. Quippe
qui nō ignorant rebꝰ ipsis non oratorꝫ verbis bellū geri. Quāob-
rem si vis vt id aggrediantur vtile futurꝫ eis ostendas: q si non hoc
q pacto morē tibi gesserint mutata sentētia otra admoneas. ita for-
tasse res tibi ad nutum succedet. Ex duobus eni alterꝫ in presētia
aut sentētiā tuam inutilem aut osultorē nullius rei opinantur. Ego
vero vtrūq; tū scias velim: q otra nos adortꝰ es non inanibꝰ vbis
vlciscemur: sed rebꝰ ipsis quas experti nō amplius mihi insidias mo
liti sunt: quod cū camerinēses plane sciant nolūt rursum irati pha-
laridis piculū capere cum saniorē me amicū experiantur. Vale.

Neolayde

Nihil grauius in te consulere volumus cum plura in te bo
na q mala inueniamꝰ Quamobrem hoc vnum ex meliori-
bus fieri velim ne me grauiori animi affectu contra te vti cogas
Vale

Polluci.

An mirari ex tuis epistolis admodum videris vite mee mu-
tacionem q cum superiori tempore audencius q tyranni so
leant libere me omnibus crederem nunc ne necessarijs quidem ad
me aditus pateat Ego autem iam meticulosior ōnes fugere michi
persuasi fidem enim nonmō in alijs s; ne inimicis quid firmam in-
uenimus Idcirco omnia sūmo labore expertus ne mireris si ihabi
tabilem libie solitudinem et inmania numidarum monstra q cū
hominibus vitam agere pretulerim Quippe cum leonibus tucius
viuere et cum serpentibus vitam capere q cum nostre etatis hoi-
bus possem vsq; adeo nobis et multis varijs frequentibusq; fortu
ne mutacioibus piculū fecꝰ Vale

Polluci

LOnge grauius iniuriam accipio q̄ꝑ puniam polluce non q̄ꝑ-
admoð dixisti et accipere me pariter quia et inferre Ego eĩ
eos qui me iniurijs prosequũt̄ et bis et ter venia donatus sũ neq̃
tamen eoꝝ est quẽ primo deprehensũ iterum malum videri pude
at Vale.

Polluci.

QVi contra nos eorum quos interimimus gracia bellũ pãt
si q̄ꝑobrem id faciant audirent et plane intelligerent essent
ꝓfcõ vltores appellãdi Tu aũt nos apud syracusanos accusas ⁊ vl-
toris quidem nomen tamq̄ꝫ grauissimum appellas causas vero cur
penas dederint quod maxime oportuerat tamq̄ꝫ inexcusabiles nũ-
q̄ꝑ afferre voluisti Opus enim erat orator pollux et mortem ⁊ mor
tis causas simul ostendere vt per eas auditorum indignacionem ꝯ-
tra quos concionatus es vehemencius excitares quas si te ꝯpire
puduit quo iure earum gracia bellum gẽratis nos videmus.
Vale. Vale

Engiensibus.

NEqꝫ causam quare vos non vltus sum neqꝫ si vlcisci vellẽ
vires mihi deesse video. sed neqꝫ volũtas deerit: si vos nul-
lo pacto revertemini quoniam sic ꝑdito passionibꝫ qui apud vos
ꝯmoratur visũ est viros quos iam terciũ mẽsem seruastis ĩ carcere
vt interimeretis. Valete.

Nicippo.

QVod dona nostra acceperis plurimam tibi graciam habeo
Ego autẽ q̄ꝑ dicebas te siracusanos timere ne si meas pecu-
nias accipere te intelligerẽt grauꝰ in me ꝯsulerẽt hoc statueram
si eas recusasses te tãq̄ꝑ acceperis accusare: vt et accipienti tibi et re
cusanti idem impendisset periculũ vel pocius alterꝫ minus alterũ
vero peius. Nam si non accepisses et ego te accepisse insimulassem
certe accepisse credidereris: sin accepisses et ego serio nihil me de-
disse asseruissem proculdubio omni absoluereris suspicione Vale

Lacrito

TVarum promissionum memento lacrite et phalaridis solitu-
dinis curam habeas quem tanta amicorum inopia laborare vides
Scribo autem timide neqꝫ multorum vires formidamus Quippe

ꝙ longe nostris sunt īfirmiores neqꝫ nostrorum inbecillitati cum omnes hostes viribus excedamus sed tue in bello animi magnitu dini timemus ne maiori iam studio fortis apparere contendas ne ne egre feras res bellicas. Memento autē ꝙ depositū tibi esse te ipsū quoniam a nobis dimissus es. cōmisimus quod nobis saluum reddere promisisti id nunc maiorem in modū rogamus non vt te et ingenio tuo quicꝙ indignū facias quod a lacrito fieri nequit sed vt in alijs certaminibꝫ virtutem tuā pocius ostendere. Nūc vero in hijs te paulo meliorem in alijs rebus prestantiorem exhibere poteris. Vale.

Lacrito

QUod filij tui obitum iniquo animo feras iniquo profecto dignus es et me quidē maxime tui miseret nec secus ac quiuis tuorum familiarium casum tuum reputans doleo etsi in hijs duriori natura sim ea scꝫ gracia ꝙ qui īmodice adūsꝭ rebꝫ anguntur eos nihil proficere intelligo Maximum autem calamitatis tue debet esse solacium primum ꝙ pro patria fortiter in prelio filius tuus occubuit. deinde ꝙ in ipsa victoria pulchra eū morte facta onustarūt Postremo ꝙ nullo turpitudinis genere vita coinquinata morte proprias virtutes finiuit. Incertum enim est an bonus vitam in deterius commutet. Namqꝫ in humanis fortuna maiori ex parte non voluntates dominantur. qui autem irreprehensibilis moritꝰ in optimo glorie statu collocatur puta igitur ab eo qđ genueris et qđ educaueris meritas gracias recepisse cum ad mortem vsqꝫ in etate et bonis moribꝫ perseuerauerit hanc ei vicem redde vt modice et equo animo eiꝰ mortē feras

Vale: Vale.

Tynoleo.

NOn peccare merito fortasse ⁊ vere ipso dei existimatur: peccare vero et idcirco posthac meliorem fieri hominis. Qui autēm neqꝫ cum peccat neqꝫ cum aduersam icidit fortunam sibi cauet nescio an alius existimari possit ꝙ omnino malus. Turpissimū igitur est eum qui stulticie exemplū factus sit ne sua quidem ipsiꝰ calamitate bonum fieri. Vale.

Polistrato.

ET ad alios homines amicos litteras misimus vt ꝙ primum

aggrigentum veniāt et te obsecro ante olimpia venias. volo enim amicissimorum collegio accito quadmodum alias res meas curare diligēcius et de rebus magnis et quibus consiliū capere Nullo tamen vos aut labore aut icōmodo afficiam Ipse enim mihi satis ero si tamē vrām sequar sentenciam. vt si in principatu perstitero sepenumero et vos accipere comiter et cōplecti possim Sin fortune iussu deiciar vltima accepta salutacione eorum que egerimus memores valeatis.

Vale Vale

Epistrato

NOli me ad tui vltionem cogere cum ter iam tibi pepercerim neque te periculis amplius exponas: quoniam aliena a phalaride misericordia est: quam non deprecacionibus solitis sed tyrannica ira vtemur. Vale.

Aripheto

NOli recensere eorum numerum quos in thauro consumpsimus plures enim sunt si eorū opera disquiras quoniam nominatum cū huiusmodi essent sub nostrā venerūt potestatē. Sed nollemus in tam florēti etate seniorem curam subires. miseros enim quicūque nos leserūt ostendimus. Cum autem vite mutationē videre cupias iam desinas per deos moneo: non quod quicquam mali abs te pati verear. Neque enim muliebri manu interficietur phalaris. sed ne hijs annumereris qui in thauro perierūt. neue mihi iniuste calumnie pars ad crudelitatē efficiaris cū te vlciscar. Quod nisi mihi parueris tibi forsitan maxime expectandū est de hac quam admonicōne penas luere. Vale.

Stesicoro

UTiranni sumus stesicore non himerēsiū sed aggrigētinorum quare tibi ingentes habemus gracias quod minori mihi adepto principatu maiorem dedisti Certo tamen scias quod tyranni aggrigentini inimicos nostros in himera vlcisci poterimus

Vale. Vale.

Hymerensibus

STesicorum et Cononem et Dropidam a pachino im peloponessum pro chorithijs ad quos eos mittebatis nauigantes a nobis captos scitote dropidam fortasse vobis remittemus Cononem quamprimum interfici iussimus Stesicorus adhuc saluus est donec

eum quo mortis genere vlcisci velimus excogitabimus
Vale. Vale

Hymerensibus

P Rofecto nobis hymereses senteciam vestram plane ostedi tis q sc3 nihil iteresse arbitramini phalari aicu ne an iimicu habeatis De9 ei rcioe effecit 7 firmissime ab eo mihi sgificatu e ofido e cia alia m ad votu successura· Ceterum ego Conone ad vos vt antea scrpsi iterimi qprimu iussi .cu malu vnu 7 i ciuitate vestr neq3 cogcioe neq3 affinitate iuctu itelligere oropida ad vos honoratu r misi vt decuit neq3 ei mal9 est.neq nos vlla affecit iiuria .De stesicoro postmodu osultabi9. Valete.

Stesicoro.

N Jcodes siracusa9 vxoris sue obitu gui 7 imodico dolore luctuq3 psequit nec imerito Eueit eni vt eade et sororis ex mre filia hret 7 vxore Js igr nicodes cu mutuu inter nos aore itelligeret Cleoicu fre3 ad me misit qui me suo noie peter3 vt te orare vxore sua tuis vsib9 omendares .ea ei vt a Siracusais accepi9 qui cu rliquas vtutes tu icredibile ei9 pudiciciá testat no idig e q ore tuo laudet. Na etsi caueo sit nre etatis hoib9 quicq laud scribere ne poet venal videat sit3 et fidele officiu ne3 snia nra iprobao Noli tame tui erga me ai osuetudie meas pces otepnere no ei dec3 potete phalari negligi a stesicoro no q aliquid meo in te officio debeas si q hita de te erga nos opio3 ofirri postula9 da igit m prop to aio igeio tuo dignu bnficiu qd m ipi efflagito.accipia aut i aicu Reliquu vt ad gcia Clearista siracusana genere stecratide filiam 7 vxore ei mrimonio iucta annos sedeci trigesio vita fuctam morbo duob9 relictis filijs adnotes.Capita sbiecte materie hec sut.Jnspiret aut tibi i hijs vsib9 q tecu sp sut dee 7 tuu sacru et glosu caput muse plurimum eroment. Vale.

Finiut Phalaridis elegatiores eple
:quas per Franciscu Aretinu moder
nis teporibus e greco in latinum tra
ductas accepimus

Illustrissimo pricipi domino Sigismundo duci austrie dño suo Eneas siluius poeta Salutem plurimam dicit.

Efflagitasti modeste a me pridie tibi vt amatoriam aliq̄ epl'am mittere cuius exemplo suadere posses ꝟgini quā diligis vt amare te sineꝫ Alius fortasse tibi hoc negassꝫ timens ne prolabereris Ego annuēdū duxi Scio namqꝫ hūane vite cōdicionem . Nam qui non amat in adolescēcia in senio postmodū amat qui eo tēpore derisui est et vulgi fit fabula: qm̄ etas illa amori inepta est Nosco preterea amoris cōsuetudinē qui in iuuene torpentes ꝟtutes excitat: hūc in armis exercet: illū in litteris. et studet quisꝫ id agere propter quod amice placeat Et quia ꝟtutes nomen bonū faciūt ꝟtuti dat opam qui amat vt ante puelle faciē laudet' et quāq̄ hoc ineptū ꝟtutis premiū sit: ꝓbabile tamen est quacūꝫ racione ꝟtutes adipiscaris Adolescētes isup nō sunt nimiū cohibendi ne languidi et inertes fiant pmittēdusꝫ hijs ē aliquis ludus Indulgēdū est aliquātisper voluptati eoꝝ vt animum et corsumant vt sciant malū et bonū vt ꝟsucias mundi noscant . illasꝫ cū viri facti fuerint euitare sciant hac de causa gessi morē volūtati tue et optatam epistolam hac condicione tibi transmitto : vt amans non negligas studia litteraꝝ . s; quēadmodum apes ex floribus mella decerpunt Sic tu amoris ex blandicijs virtutem venerare.
Vale.

Hanibal dux Nummidie Salutem plurimam dicit et sē ipsum dat singulari domie sue isigni et formosissime ꝟgini Lucrecie regis epirothaꝝ filie Volui te sepius alloqui amorēqꝫ meum tibi notum efficere s; etas mea adhuc nimis verecunda est q̄ non patitur qd̄ intra me sencio foras exire Quamprimum icipio loqui mox rubor adest . timor impedit . et medijs vox in faucibus heret nec cogitata possum effari : timeo modestiam tuā ne me arguat . vereor astantes ne me derideant . horresco meipm̄ ne balbuciens fiam Hac de re qd̄ statueram dicere decreui litteris com

mittere quia ep'la non erubescit .non suspirat. non timet quemq̄.
Forsan arduū aliquid ⁊ perdifficile postulatur. me putas parum ē
qd volo at si mihi cōcesseris multum existimabo Ego enim mo/
destissima virgo fateor me tui amantem esse. captumq; tui vultus
splendore Nec aliud die noctuq; cogito q̄ te. semp mihi es in mē/
te. te in corde et animo gero.tu meum desiderium es.tu spes mea.
tu quies.tu refrigerium. cum te video quiescit animus meus et se
oblectat At cum abes nec te cernere possum magnis vigeor stimu/
lis .nec aliud meditor nisi vt q̄primum te reuisam. Hoc multipli/
ci causa factum est Nam et forma et honestas in te concurrūt.lau/
dant helenam poete At ego illam non existimo tibi fuisse similem
Nec polixenam tibi comparauerim aut eam quam dilexit hercules
dyaniram Tu omnes vincis. et pulchritudine et moribus. quasi
altera philomena a calce vsq; ad v'ticem nulla est in te menda Cri
nes tui splendorem auri superant. frons alta et spaciosa est. super/
cilia in arcum tensa debitis spacijs distinguūt' oc'li tui tamq̄ duo
emicant sidera Inde sagittas emittis ⁊ vulneras iuuēs Inde quos
vis occidis et quos vis viuificas Nasus suis conueniens partibus
faciē mirifice honestat . Genas candore niueo respersas modest⁹
rubor intersecat . Quid labia corallina et cristallinos referam dē/
tes et omnes oris tui partes? vnde melliflua manant verba.hic
risus illi progreditur qui me sepe ad intima penetrat . O virum
foelicem qui labia illa mordebit: qui tales osculabitur genas :qui
mentum tuum et candidiorem Sithica niue gulam tuam poter/
rit tangere Nolo pectoris tui et illorum pomorum que ibi latent
mencionem efficere .ne referens nimis ardeam . Tu te scis q̄ intra
et extra formosa es Ego mirari magis q̄ digne te cōmendare pos/
sum Hoc tantum dico quia mores tui regio fastigio digni et for
plusq̄ dici posset honesta ex duce me seruum tuum fecerunt . Tu/
us enim sum nichil magis cupio quam rem gratam tibi efficere
Nec miror . Nam et phebus (vt inquiunt fabule) licet esset io/
uis regis Cretes (quem vetustas pro deo co'uit) filius Athme/
ti tamen regis filiam amans pastorem se fecit et gregem pauit
Ego igitur libens seruio tibi. nec aliud a te postulo nisi vt amare

me sinas et animo equo feras si michi dicaris amata hoc est quod volo .exigo.nil postulo p.9 nisi tu9 vt amator dici possi. Nā et amator ero et seruus tu modo annuas Confiteor dignum fore q maiores q̄ ego sum ament Esset vix paris aut ypolitus dignus amore tuo tu tamen noli querere formam Nam et qui pulchri eciam superbi sunt nec stabilem habent amorem In me erit amor perpetuus qui natus in adolescencie mee flore cum etate crescet et ad senium perducetur dummodo tu michi faueas et me adiuues quem tamen non debes despicere Nam et michi non negauit deus mediocrem formam Sunt preterea michi opes multe que omnes erunt tue si vicem amoris rependeris Ach quid dixi nimium errani non vt ames peto sed vt me amare sinas Hoc si tua ex gracia impetrauero beatus sum tu quid factura sis rescribe et vale animula mea delicie mee corculum meum .:

Incliti phalaridis epistole plenam facundie redolentes suauitatem Eneeq Siluij elegantissima amoris fouens incendium epistola sub illustrissimi hanibalis Nummidie ducis titulo cōfecta per Magistrū Johannē koelhof Colonie impressa finē habet optatū :. .:

C iuis Agrippine modo me Kolhof arte Johannes:
I mpressū late protulit in populos.

A 1516819

Audax et cetera rampnis pristos et uulpes confregit

Aulbric dux tracertum uult capere

Improbe facit qui aliō ho ingemolus est

Amo

Quid uocibus rumores

2

Audax et cite [illegible] pullos et uulpes confregit

Austrie dux [illegible]

Improbe facit qui ano [illegible] est

Singulis fa[illegible] est

[illegible]

Quod multi rumores

[illegible]

2

helias

helias ricoldi tenetur mihi ex iusto mutui titulo florenos quatuor quos sibi mutuavi ad diem termini

Inprobe facit

qui ali

Inprobe facit

qui alieno li°

involumin

ingeniosus est

Inprobe facit qui alieno libro ingeniosus est

Inprobe facit qui alieno libro ing

In

ingeniosus est

Eclaryis [illegible] ix s. iiij solidos [illegible]

[illegible] te betalen

Vol 15

Cur et Galerius

[illegible]

Jhu